

Hadassa Wollman
Night Shift

Hadassa Wollman
Night Shift

Curator: Mordechai Geldman
Tel Aviv Artists House 2013

Photography: Ran Erde
Catalogue design: Efrat Ofek
English translation: Shulamit Amir Zarmi
Printing: E.Oren, print productions ltd

Thanks: Yoram Wollman, Maya Cohen Levy
Painting on the cover: interweave | 30x30 | 2013
measurements in centimeters
© all rights reserved
hwollman153@gmail.com

Hadassa Wollman
Night Shift
Oil on canvas 2011-2013

“What The Deep Night Tells”*

Mordechai Goldman

The soul is revealed by night more than by day. Due to its reduced possibilities, visibility is aroused to implications, it “closes ranks”, fulfills the black holes of the look in the images that rise from its contents. It’s no wonder that little children often fear the dark for it is populated by scary figures and haunting imaginations of their active day and night tender sub-conscious.

However, Hadassa Wollman’s nights are beautiful and mystical. They do not represent identifiable mental traits they only imply them via complex patterns and forms concealed by a pleasant darkness. They are aesthetically well organized and create a warm, sensual, nocturnal atmosphere that is non- threatening. At times, it appears that the grouping of the painted objects is controlled by the changes that rise from the imagination thereby the normal rules of three-dimensional space are lost or blurred in some of the works. Thus the collages and drawings are afforded a dream-like quality, but the aesthetic organization of these changes protects the observer from the –flickering-threatening experience. Albeit, here and there amongst the works, the deep infinite space that the darkness creates is revealed to the onlooker and the eye rests on these areas, even if it does not awaken dismay or dread, an open space that the artist will never dominate, that embodies limitless eternity.

The process by which the artist produces these paintings is of special interest. It starts with a collage of newspaper and magazine pieces. The reasons for choosing these cuttings are intuitive as well as sensually-

aesthetic. But it can be assumed that they include representations of the artist’s murmuring sub-conscious. Gradually, these bits and pieces are assembled into a picture of aesthetic values which evoke wonderment at its beauty. Perceptually, a secret puzzle that simultaneously hints and conceals is solved. It enables latent contents to exist protected by the dark and under the wings of beauty and art. This is followed by the collage being photographed– a process that unites once again the various parts of the puzzle. The integration of the cuttings reaches its wholeness once the photograph is drawn on the canvas in oil colors. Thus, the jigsawed picture’s attribution to art reaches its zenith. In the paintings, the photographs of the collages are enlarged and the artist adds or subtracts according to her wishes and imagination. Though the collages serve as scaffolds upon which the pictures are formed, one should regard them as works that are singular in their own right.

On the mental level, this creative system is a process by which the soul discovers for itself from the external to the internal. It clandestinely reveals the sections in its contacts with entities rising from the darkness and after a while internalizes its discoveries. But it is worthwhile to remember that at the same time within the paintings there is a movement from the soul to the world. Hadassa Wollman’s nocturnal landscapes are all urban. To a great extent they redeem the vagueness and banality of the urban scene and transform it into images of beauty that inspire the soul and arouse a magical presence.

*From Nietzsche’s poem in Mahler’s Third Symphony

Night Wanderer

Hadassa Wollman

“There always comes a time when one feels the need to show one’s work to the world, not so much as to be judged, but to reassure oneself as to the existence of the work, and even in regard to one’s own existence.”

(Michel Houellebecq, The Map and the Territory)

To graze and gaze in pastures of darkness. Vast, magical expanses, dim, deterring, threatening, albeit tempting one to dive far and deeply into them. Wide fields extending beyond the known, an all-embracing infinity attracting onwards and onwards to graze within it, in the visions beyond the imagination. A surprisingly different place inviting one to be drawn inside, to be swept away in the fields of darkness.

At first darkness is complete. One cannot discern a thing, opacity, opacity, and then comes one blue, deceptive, purplish, concealing secrets of deep red and gold. And then another blue, different, and another blue, indigo, ultramarine... the darkness blurs and clears, shines up gradually, exposing and revealing how the illumined rises from the opaque.

One’s hands are drawn to touch the colors, all of them, layer upon layer. To act. The discovery is revealed by the action. Starting from the existing: colorful newspaper pieces, chromo advertisements, catalogues of different products, articles about cooking and tourism. Layer upon layer, the eyes of the beholder change the colors, the shapes and the images. Torn bits are put together besides each other creating

other things, apparently concealed from the eye, but hinting to further possibilities. An ice-cream cone turns into an illuminated window a letter from a restaurant logo ignites a flame that draws carriages of clothing and human figures, sweeping them to another invented reality. A new personal and private world created out of leftovers: magazines and local papers, junk mail on its way to the garbage. The magic of recycling.

The paintings in this exhibition are a selection from works created during the past three years, a period of discoveries and frustrations, deciphering and concealing, searching and losing. A time, as if of itself this world was created for me from the fragments; I dismantled and destroyed, invested in disassembling, and then found the place I had been searching for a long time, for a place to graze and to gaze, to wander and wonder within *ad infinitum*. Or at least for the time being.

Hadassa Wollman

Biographical notes

Lives and works in Tel-Aviv

Graduated Hebrew and English Literatures, Hebrew University, Jerusalem

Art Studies, Washington University, St. Louis, USA

Participates in a Master-class under the guidance of Maya Cohen Levy

Editor and producer of radio programs and literature critic

Participated in group exhibitions

First Solo Exhibition Artists House, Tel-Aviv, 2013

2013 | 50x70 | atlantis | אטלנטיס

2012 | 60x70 | depth | מעמקים

הדסה וולמן

פרטים ביוגרפיים

גרה ועובדת בתל-אביב

בוגרת החוגים לספרות עברית ואנגלית, האוניברסיטה העברית, ירושלים

לימודי אמנות, אוניברסיטת וושינגטון, סנט לואיס, ארה"ב

לומדת ויוצרת בכיתת-אמן בהנחיית מאיה כהן לוי

עורכת תוכניות בקול-ישראל, ומבקרת ספרות

השתתפה בתערוכות קבוצתיות

תערוכת-יחיד ראשונה, בית האמנים ע"ש יוסף זריצקי, תל-אביב, 2013

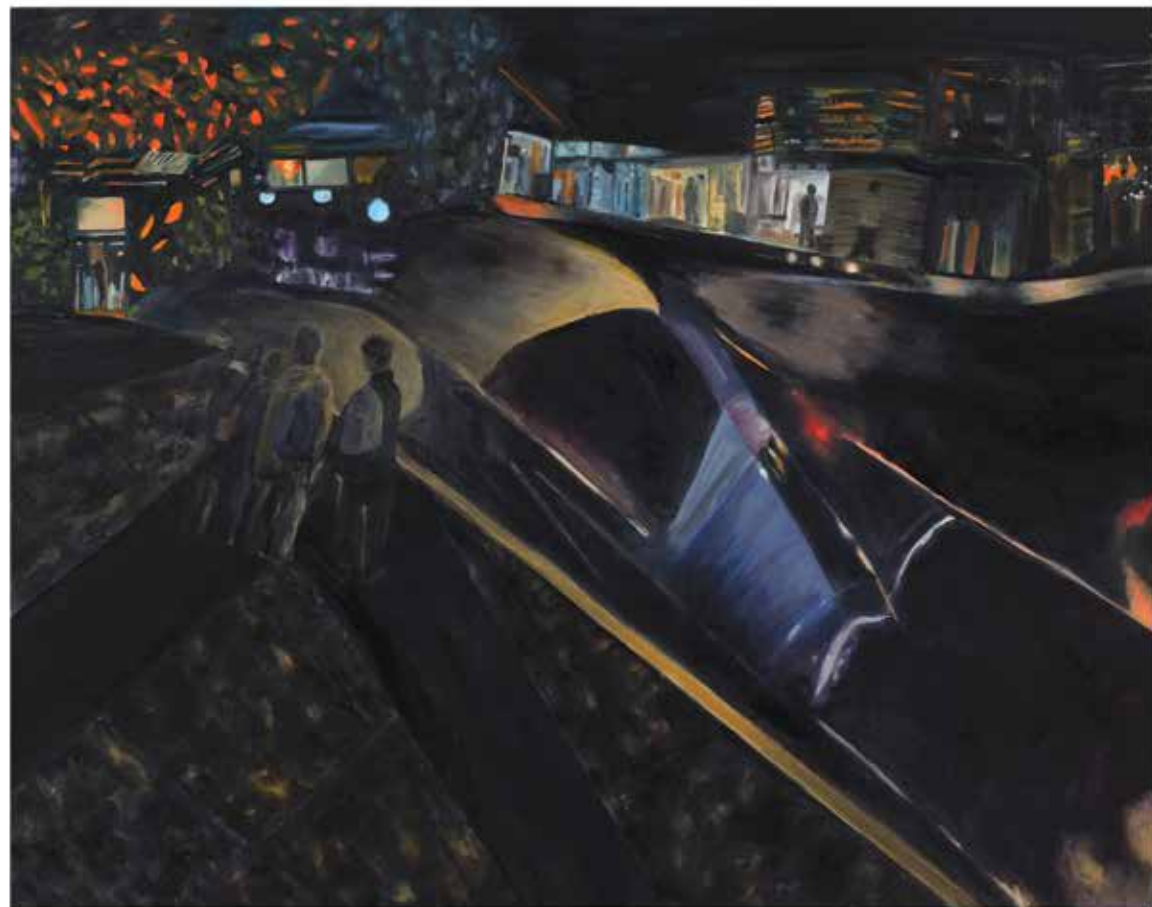
2011 | 50x65 | alleys | סמטאות

לחשי ערב evening hums | 40x50 | 2011

2012 | 50x70 | borrowed time זקן שאול

2011 | 70x90 | earthshaking טלטה

”מה הומה תהום חצי הלילה“* מרדכי גלדמן

הנפש מתגלה בלילה יותר מאשר ביום. בגלל הצטמצמות אפשרויות הראייה היא מתעוררת להשלכות - היא ”משלימה פערים“, ממלאת את החורים השחורים של המבט בדמיונות הנובעים מתכניה. אין זה מקרה שילדים קטנים לא פעם פוחדים מהחשיכה כי היא מתאכלסת על ידי דימויים מפחידים ודמיונות רודפניים מהלא-מודע הגולמני הפעיל בתוכם ביום ובלילה.

מכל מקום, הלילות של הדסה וולמן הם יפים ומסתוריים. אין הם מראים תכנים נפשיים הניתנים לזיהוי אלא רק מאותתים אותם, דרך צורות ומצבים מורכבים המכוסים בחשיכה נעימה. הם מאורגנים באסתטיקה רבה ויצרים אווירה לילית חמה וחושנית שאין בה דבר מהמאויים. לעתים נראה כי הארגון של האובייקטים המצוירים היה נתון לתמורות הנובעות מהדמיון, והכללים הנורמליים של המרחב התלת ממדי אבדו או נטשטשו בכמה מהעבודות. שינויים אלה במרחב מקנים לקולאז'ים ולציורים אופי חלומי-דמיוני, אך הארגון האסתטי של התמורות האלה מן על הצופה מהבלחתה של חוויית המאויים. עם זאת, פה ושם נגלה בציורים המרחב האינסופי העמוק שהחשיכה יוצרת למבט ועצירת העין על האזורים האלה, גם אם אינה מעוררת בהלה או בלהה, מראה מרחב שהצייר לא יישלט בו לעולם, שיש בו מהנצחי חסר הגבולות.

תהליך ההפקה של הציורים על ידי האמנית מעניין במיוחד. תחילתו בקולאז' של פיסות נייר מעיתונים ומגזינים. הסיבות לבחירה של נגזרות אלה הן אינטואיטיביות וחושניות-אסתטיות, אבל אפשר להניח כי יש בהן ייצוגים של רחשיו של הלא מודע. בהדרגה, מחוברות הנגזרות לתמונה בעלת ערכים אסתטיים, ולרוב היא מעוררת התפעלות מיופיה. בממד הנפשי נפתר בתמונה איזה פאזל סודי המרמז ומסתיר כאחד, אך מאפשר לתכנים כמוסים

אופן של התקיימות בחסות החשיכה ובצל כנפיהם של היופי והאמנות. לאחר מכן הקולאז' מצולם - ותהליך זה מביא את חלקי הפאזל לכלל איחוד נוסף. האינטגרציה של הנגזרות מגיעה למלאותה כאשר התצלום מצויר על קנואס בצבעי שמן. כך גם מגיע לשיאו שיוכה של תמונת התצורה אל האמנות.

ברמה הנפשית שיטת היצירה הזאת היא תהליך בו הנפש מתגלה לעצמה מהחוץ אל הפנים. היא מגלה באורח כמוס את קטעיה במגיעיה עם ישויות הניבטות מתוך החושך ולאחר זמן מפנימה את תגליותיה. אך ראוי לזכור כי במקביל יש בציורים תנועה מקבילה מהנפש אל העולם. נופי הלילה של הדסה וולמן כולם עירוניים ובמידה רבה הם גואלים את הסתמי והבנאלי שבנוף העירוני והופכים אותו לדימויי יופי המעוררים בנפש השראה ונוכחות של קסם.

*מתוך שיר של ניטשה ששימש את מאהלר בסימפוניה השלישית.

שיטפון | flood | 50x60 | 2012

רועה בחשיכה הדסה וולמן

”תמיד מגיע הרגע שאדם מרגיש צורך להראות את עבודתו לעולם, לא כל כך כדי לשמוע את שיפוטו כמו בשביל להרגיע את עצמו באשר לקיומה של העבודה הזאת, ואפילו באשר לקיומו שלו“.

(מישל וולבק ”המפה והטריטוריה“)

לרעות בשדות החשיכה. מרחבים עצומים וקסומים, אפלים, מרתיעים, מאיימים אבל מפתים לצלול לתוכם עמוק ורחוק. שדות רחבים נפרשים עד מעבר למוכר, אינסוף גורף מושך הלאה והלאה, לרעות בו, בתוך מראות מעבר לדמיון. מקום אחר ומפתיע מזמין להישאב אליו פנימה, להיסחף בשדות חשיכה.

תחילה האפילה מוחלטת, לא רואים כלום, חושך חושך חושך, ואז בא כחול אחד, מתעתע, קצת סגול, צופן בתוכו סודות של אדום עמוק וזהב ואז עוד כחול, אחר, ועוד אחד, ועוד... והחושך מתערפל ומתבהר, מואר, לא בבת אחת, גילוי ועוד גילוי. איך נובע המואר מתוך האפל.

הידיים נמשכות לגעת בצבעים, בכלום, שכבה על שכבה. לפעול. הגילוי בא מתוך הפעולה. קודם מן המוכן: פיסות קטנות צבעוניות של נייר עיתון, כרזות, מודעות פרסום, קטלוגים של מוצרים, כתבות אוכל ותיירות, שכבה על שכבה, עיני המתבונן משנות את הצבעים, את הצורות והדימויים, קרע ועוד קרע יוצרים בשילובם זה בצד זה, דברים אחרים, לכאורה סמויים מן העין, רומזים לאפשרויות אחרות. כדור גלידה הופך לחלון מואר, אות מלוגו של מסעדה מציתה אש שמושכת אליה קרונות של חלקי בגדים ודמויות אדם, סוחפת אותם למציאות אחרת, מומצאת, עולם חדש, אישי ופרטי, שנברא משאריות:

מגזינים ומקומונים ועלוני פרסומת בדרכם לפח. הנה גם קסם המיחזור. הציורים בתערוכה הזו, כולם שמן על בד, הם מבחר מתוך גוף עבודות שנוצר במהלך שלוש שנים, תקופה של גילויים ותסכולים, פענוח והסתרה, חיפוש ואבדן, תקופה שבה כמו מאליה נברא לי העולם הזה שנולד מהשברים. פרקתי והרסתי, השקעתי בפירוק, ואז מצאתי מקום שחיפשתי זמן רב, מקום לראות ולרעות בו עד אין סוף. או לפחות בינתיים.

רשת | net | 30x40 | 2012

הדסה וולמן משמרת לילה

אוצר: מרדכי גלדמן
בית האמנים ע"ש יוסף זריצקי תל אביב 2013

צילום עבודות: רן ארדה
עיצוב קטלוג: אפרת אופק
תרגום לאנגלית: שולמית עמיר זרמי
הדפסת קטלוג: א. אורן הפקות דפוס בע"מ

תודה ליורם וולמן, למאיה כהן לוי.
ציור השער: משמרת לילה | night shift | 50x70 | 2013
מידות הציורים בס"מ
© כל הזכויות שמורות
hwollman153@gmail.com

הדסה וולמן
משמרת לילה
שמן על בד 2013 - 2011

הדסה וולמן
משמרת לילה